EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 7.12.2011.
COM(2011) 853 galīgā redakcija

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM, PADOMEI UN EIROPAS EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAI

DIREKTĪVAS 98/34/EK DARBĪBA 2009. UN 2010. GADĀ

{SEC(2011) 1509 galīgā redakcija}

SATURS

KOMISIJAS ZIŅOUMS EIROPAS PARLAMENTAM, PADOMEI UN EIROPAS EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAI – DIREKTĪVAS 98/34/EK DARBĪBA 2009. UN 2010 GADĀ

Kopsavilkums 3

I DAĻA. STANDARTIZĀCIJA 3

1. Ievads 3

2. Informēšanas procedūra 4

2.1. Procedūras darbība 2009. un 2010. gadā 4

2.2. Secinājums 5

3. Pilnvarojumi 5

3.1. Pilnvarojumu piešķiršanas procesa norise 2009. un 2010. gadā 5

3.2. Tendences pilnvarojumu jomā 6

3.3. Secinājumi 7

4. Oficiāli iebildumi 8

4.1. Procedūras darbība 2009. un 2010. gadā 8

4.2. Secinājumi 8

II DAĻA. TEHNISKIE NOTEIKUMI 9

1. Sasniegumi 2009. un 2010. gadā 9

1.1. Procedūras izmantošana saistībā ar labāku regulējumu 9

1.2. Direktīvā 98/34 paredzētās procedūras pārvaldības uzlabojumi 10

2. Direktīvā 98/34 paredzētās procedūras piemērošana 10

2.1. Efektivitāte: vispārīgs pārskats 10

2.2. Steidzamības procedūras izmantošana 13

2.3. Turpmākie pasākumi pēc Komisijas atsauksmēm 14

2.4. Dialogs ar dalībvalstīm 14

2.5. Direktīvas pārkāpumi 15

2.6. Secinājumi 15

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM, PADOMEI UN EIROPAS EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAI

DIREKTĪVAS 98/34/EK DARBĪBA 2009. UN 2010. GADĀ

KOPSAVILKUMS

Šajā ziņojumā analizēts, kā 2009. un 2010. gadā piemērotas procedūras, kas noteiktas Direktīvā 98/34/EK[1] attiecībā uz standartizāciju un tehniskajiem noteikumiem. Tajā ir uzsvērts tehnisko noteikumu standartizācijas un paziņošanas procedūras nozīmīgais ieguldījums vienotā tirgus darbībā un labāka regulējuma politikas īstenošanā[2].

Standartizācijas daļa aptver informācijas sniegšanu par standartiem, Komisijas pieprasījumus (pilnvarojumus) Eiropas standartizācijas organizācijām (ESO)[3] veikt standartizāciju un oficiāli paustos iebildumus pret standartiem. Ikviens no šiem elementiem ir izrādījies nozīmīgs vienotā tirgus darbībā. Informācijas sniegšanas procedūra ir veicinājusi standartu pārredzamību valstu un tādējādi arī Eiropas līmenī, mudinājusi valsts standartizācijas iestādes (VSI) joprojām uzņemties iniciatīvas Eiropas līmenī, lai sekmētu Eiropas mēroga saskaņotību. Oficiāli paustie iebildumi ir ļāvuši dalībvalstīm un Komisijai nodrošināt, ka standarti atbilst regulējuma mērķiem, ja tos izmanto "jaunās pieejas" tiesību aktu vajadzībām. Pilnvarojumi ir palīdzējuši noformēt attiecības starp Komisijas dienestiem un standartizācijas organizācijām un nodrošinājuši saikni starp politikas lēmumu pieņemšanas līmeni un politikas konkrēto īstenošanu.

Tehnisko noteikumu jomā paziņojums Komisijai par valsts tehniskajiem noteikumiem pirms to pieņemšanas ir izrādījies efektīvs līdzeklis, lai novērstu šķēršļus tirdzniecībā un sekmētu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm, kā arī pašu dalībvalstu starpā, un uzlabotu tiesisko regulējumu. Šajā ziņā paziņošanas procedūrai ir bijusi liela nozīme valstu normatīvās darbības ievirzē konkrētās aktuālajās jomās un valstu tehnisko noteikumu kvalitātes uzlabošanā nesaskaņotajās vai daļēji saskaņotajās jomās, veicinot noteikumu pārredzamību, uztveramību un efektivitāti. Katras dalībvalsts tiesiskajam regulējumam kļūstot skaidrākam, uzņēmēji ir varējuši samazināt izmaksas saistībā ar piekļuvi noteikumiem un pareizi tos piemērot.

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīva 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, kā arī informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 204, 21.7.1998.), kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/48/EK (OV L 217, 5.8.1998.).

2 Rīcības plāns par normatīvās vides uzlabošanu, COM(2002) 278, galīgā redakcija. Sk. arī "Labāks regulējums izaugsmei un darbavietām Eiropas Savienībā", COM(2005) 97, galīgā redakcija; "Kopienas Lisabonas programmas ieviešana: normatīvās vides vienkāršošanas stratēģija", COM(2005) 535, galīgā redakcija; "Labāka regulējuma stratēģiskais pārskats Eiropas Savienībā", COM(2006) 689; "Otrais labāka regulējuma stratēģiskais pārskats Eiropas Savienībā", COM(2008) 32 un "Trešais labāka regulējuma stratēģiskais pārskats Eiropas Savienībā", COM(2009) 15.

3 *CEN* (Eiropas Standartizācijas komiteja), *CENELEC* (Eiropas Elektrotehnikas standartizācijas komiteja) un *ETSI* (Eiropas Telekomunikāciju standartu institūts).

I DAĻA. STANDARTIZĀCIJA

1. IEVADS

Šajā nodaļā sniegts pārskats par standartizācijas daļu Direktīvā 98/34/EK, aprakstot trīs galvenās darbības: informēšanas procedūru par standartiem, Komisijas pieprasījumus (pilnvarojumus[4]) Eiropas Standartizācijas organizācijai veikt standartizāciju un oficiāli paustos iebildumus pret standartiem atbilstoši "jaunās pieejas" direktīvām. Tajā ir sniegti izskaidroti statistikas dati par 2009. un 2010. gadu.

2. INFORMĒŠANAS PROCEDŪRA

Informēšanas procedūra standartu jomā ir izveidota, lai uzraudzītu VSI jaunākās standartizācijas iniciatīvas (kā noteikts saskaņā ar direktīvu). Ziņošanas sistēma galvenokārt ir izveidota, lai radītu iespēju arī citām iestādēm izteikt savas piezīmes, piedalīties darbā vai pieprasīt kādu iniciatīvu virzīt Eiropas līmenī (sk. 1. pielikumu).

2.1. Procedūras darbība 2009. un 2010. gadā

Procedūras darbība 2009. un 2010. gadā aizvien ritējusi veiksmīgi. No *CEN* un *CENELEC* katru gadu iesniegtajiem paziņojumiem ir redzams, ka valsts pasākumu vidējais rādītājs 2010. gadā ir ievērojami pieaudzis. Šis pieaugums galvenokārt saistāms ar *ELOT*[5], kuras vidējais paziņojumu skaits palielinājās no 1,25 paziņojumiem 2006.–2009. gada periodā līdz 464 paziņojumiem 2010. gadā, un *UNI*[6], kas 2010. gadā divkāršoja savu ierasto paziņojumu skaitu. Paziņojumu skaita sadalījums pa valstīm ir iekļauts 2. pielikumā.

Neietverot *ELOT* iesniegto netipisko paziņojumu skaitu 2010. gadā un salīdzinot 2009. un 2010. gada perioda datus ar iepriekšējo periodu, ES-15 dalībvalstu iesniegto paziņojumu skaits ir stabils ar aptuveni 1500 paziņojumiem gadā un ES-12 dalībvalstu paziņojumu skaits ir samazinājies no 400 uz 230 (sk. 3. pielikumu).

Ārkārtīgi lielo *ELOT* iesniegto paziņojumu skaitu radīja Grieķijas Būvdarbu ministrijas lēmums mainīt aptuveni 460 tehnisko specifikāciju (valsts un privāto) statusu uz valsts tehniskajām specifikācijām. Tā rezultātā *ELOT* veica nozīmīgu projektu, lai pārstrādātu esošos tekstus atbilstošā valsts tehnisko specifikāciju formātā, kā arī lai pārbaudītu un atjauninātu visas atsauces uz Eiropas standartiem. *ELOT* paziņoja par šo darbību, izmantojot Direktīvas 98/34/EK procedūras.

UNI paziņojumu pieaugums 2010. gadā galvenokārt ir saistīts ar *UNI* standarta papildināšanas un publicēšanas procesu uzlabošanu. Šī paziņojumu skaita pieauguma tendence ļāva *UNI* labāk pārvaldīt to esošo valsts standartu pārskatīšanu, uz kuriem arī attiecas paziņošana. Faktiski vairāk nekā 60 % *UNI* paziņojumu 2010. gadā bija saistīti ar Itālijas esošo standartu pārskatīšanu.

---

4 Pilnvarojumi ir pieprasījumi, kas ietver aicinājumu ESO, kuru konkrētos apstākļos var pieņemt.

5 *ELOT* — Grieķijas Standartizācijas organizācija.

6 *UNI* — Itālijas Standartizācijas organizācija *(Ente Nazionale Italiano di Unificazione).*

Sadalījums pa nozarēm (4. pielikums) liecina, ka valsts paziņojumi iesniegti galvenokārt būvniecības nozarē tās plašākajā nozīmē, pie tam lielākais skaits paziņojumu ir saistīts ar būvēm un ugunsdrošību. Nozīmīga joma ir bijusi arī pārtikas produktu joma.

Atbilstoši procedūrai izplatītā informācija aizvien turpina izraisīt papildu informācijas pieprasījumus no Komisijas dienestiem, kā arī jautājumus par "bezdarbību" (7. pants) gan saistībā ar paziņojumiem, gan citiem avotiem.

Izņemot 2010. gada īpašo situāciju, paziņojumu skaits kopš 2006. gada samazinās. ES-12 valstis 2009. un 2010. gada periodā ir samazinājušas paziņojumu skaitu, ko varētu skaidrot kā zīmi labai integrācijai sistēmā, jo, salīdzinot ar valstu standartiem, vairāk tiek izstrādāti Eiropas standarti. Kopumā procedūra ir veiksmīgi piemērota un darbojas pareizi. Nav sagaidāms, ka 2011. gadā turpināsies [paziņojumu skaita samazināšanās] tendences pārtraukums, ko uzrādīja 2010. gada rezultāti, jo tie bija saistīti ar konkrētiem pasākumiem.

2.2. Secinājums

Informācijas sniegšanas procedūrai aizvien ir liela nozīme, lai rosinātu valsts standartizācijas iestādes virzīt savas iniciatīvas Eiropas līmenī, tādējādi veicinot vienotu tirgu un Eiropas mēroga saskaņotību. Jauno dalībvalstu paziņojumu skaits ir stabils, ko var uzskatīt par labu zīmi to integrēšanai sistēmā.

3. PILNVAROJUMI

Standartizācijas pilnvarojumi ir vispāratzīts Komisijas līdzeklis, lai iegūtu tehniskos parametrus, kas pamato Eiropas tiesību aktus un/vai politiku. Tie ietver pieprasījumu ESO veikt standartizāciju un sniedz atsauces principu kopumu šim darbam (sk. 1. pielikumu). Pilnvarojumi ir vajadzīgi gadījumos, kad tiesību akti pamatojas uz standartiem, piemēram, saistībā ar "jaunās pieejas" direktīvām.

3.1. Pilnvarojumu piešķiršanas procesa norise 2009. un 2010. gadā

Pārskata periodā kopumā Eiropas standartu organizācijām tika piešķirts 41 pilnvarojums, tostarp 4 grozījumu pilnvarojumi. Grozījumu īpatsvars ir līdzīgs iepriekšējo gadu īpatsvaram (sk. 5. pielikumu). Pilnvarojumu skaits attiecībā uz "jaunās pieejas" direktīvām (9 un 4 grozījumi) ir samazinājies salīdzinājumā ar iepriekšējo laikposmu.

Pilnvarojumu piešķiršana norit labi. Neoficiālas apspriedes pirms dokumentu nodošanas komitejas locekļiem dod iespēju panākt vispārēju vienošanos pilnvarojumam pirms oficiālajām apspriedēm.

Procesā bija pienācīgi integrēti arī Eiropas standartizācijas procesa partneri, proti, *ANEC* (Eiropas Standartizācijas procesa patērētāju pārstāvības koordinācijas asociācija), *ECOS* (Eiropas Pilsoniskā organizācija vides interešu aizstāvībai standartizācijas procesā), *NORMAPME* (Eiropas Amatniecības, mazo un vidējo uzņēmumu standartizācijas birojs) un *ETUI-REHS* (Eiropas Arodbiedrību pētniecības, izglītības, veselības un drošības institūts). Tādējādi neoficiālās apspriešanas kļūst pārredzamākas.

Pilnvarojumu datubāze

Lai turpinātu palielināt pārredzamību, Komisijas Uzņēmējdarbības un rūpniecības ģenerāldirektorāts ir izveidojis pilnvarojumu datubāzi. Tajā pilnvarojumi iekļauti ar kodu M/xxx. Šī datubāze 2005. gadā tika padarīta publiski pieejama internetā šādā adresē:

http://ec.europa.eu/enterprise/standards_policy/mandates/index.htm.

Pārskata periodā tika turpināta prakse, izmantojot atjauninātu sarakstu, informēt komiteju par visām apspriedēm attiecībā uz pilnvarojumiem.

Eiropas standartu sagatavošana

Direktīvas 98/34/EK un šā ziņojuma joma attiecas tikai uz pilnvarojumiem un neietver pašu standartu sagatavošanas procesu. Tomēr ir svarīgi atzīmēt, ka visa sistēma balstās uz Eiropas Standartizācijas organizāciju spējām laicīgi sagatavot augstas kvalitātes standartus ar plašu vienprātību.

Nesen Eiropas Komisija pieņēma standartizācijas kopumu[7], kas ietver tiesību aktu priekšlikumu, stratēģisku paziņojumu un ietekmes novērtējumu. Viens no mērķiem ir atjaunināt Eiropas standartizācijas sistēmu, lai tā kļūtu ātrāka, efektīvāka, integrējošāka un pieejamāka. Neskatoties uz Eiropas Standartizācijas organizāciju sasniegto progresu pēdējos gados, Komisija ir izvirzījusi mērķi līdz 2020. gadam par 50 % samazināt izstrādes laiku. Piemēram, 2005. gadā vidējais standarta izstrādes laiks bija 6,20 gadi *CEN*, 3,45 gadi *CENELEC* un tikai 1,08 gadi *ETSI*. Situācija 2009. gadā — 2,42 gadi *CEN*, 2,34 gadi *CENELEC* un 1,79 gadi *ETSI*.

Nolūkā veicināt ātrāku pilnvaroto standartu pieejamību Komisija pārskata iekšējās procedūras ar mērķi paātrināt pilnvarojumu piešķiršanas procedūras un uzlabot pārredzamību, lai Eiropas Standartizācijas organizācijas un citas ieinteresētās personas varētu labāk prognozēt turpmāko standartizācijas darbu. Lai mudinātu Eiropas Standartizācijas organizācijas turpināt to centienus savu procesu uzlabošanā, Komisija ar tām ved sarunas par tādiem izpildes rādītājiem kā "laicīga izstrāde", "integrētspēja" un "kvalitāte", kas būs saistīti ar turpmāko Komisijas sniegto finansiālo atbalstu. Komisija vēlākais 2013. gadā veiks arī neatkarīgu standartizācijas sistēmas pārskatu, lai izvērtētu progresu attiecībā uz stratēģiskajiem mērķiem un novērtētu pašreizējās Eiropas standartizācijas sistēmas pārvaldības darbību.

3.2. Tendences pilnvarojumu jomā

Pilnvarojumu tematu spektrs turpina paplašināties. "Jaunās pieejas" direktīvām piešķirto pilnvarojumu skaita proporcija ir 31 %, kas uzrāda kritumu salīdzinājumā ar iepriekšējo pārskata periodu. Daudzus pilnvarojumus piešķir arī citās politikas jomās, jo īpaši patērētāju aizsardzības, vides un enerģētikas jomā.

Standarti tiesību aktu atbalstam

Pārskata periodā tika piešķirti pilnvarojumi, lai atbalstītu plaša spektra tiesību aktus. Daži piemēri cita starpā ir šādi: tiesību akti par būvizstrādājumiem, ekodizainu, produktu vispārējo drošību un zemu spriegumu. Tiesību aktu jomu plašums pierāda modelim piešķirto nozīmi.

Salīdzinājumā ar iepriekšējo pārskata periodu nedaudz zemāks ir to pilnvarojumu skaits, kas atbalsta Eiropas politiku. Labi piemēri ar politiku saistītiem pilnvarojumiem, lai veicinātu savietojamību, ir mobilo telefonu lādētāju vai elektrisko transportlīdzekļu lādētāju pilnvarojumi.

Pilnvarojumu skaits to tiesību aktu atbalstam, kas neietilpst "jaunajā pieejā" (sk. 5. pielikumu), ievērojami palielinājās vidēji ik gadu salīdzinājumā ar iepriekšējo periodu (no 35 % līdz 54 %), un tas liecina, ka šo kopregulēšanas modeli turpina izmantot visdažādākajos

[7] COM(2011) 311, galīgā redakcija, 1.6.2011.; COM(2011) 315, galīgā redakcija, 1.6.2011.; SEC(2011) 671, galīgā redakcija, 1.6.2011.

Komisijas dienestos. Lielāko ieguldījumu šajā pieaugumā ir snieguši pilnvarojumi Ekodizaina direktīvas atbalstam.

Saistībā ar Ekodizaina direktīvu 2009. un 2010. gada periodā tika piešķirti deviņi pilnvarojumi[8]. Šie pilnvarojumi attiecas uz tādiem ražojumiem kā trauku mazgājamās mašīnas, mājsaimniecībā lietojamas aukstumiekārtas, cirkulācijas sūkņi un elektriskie motori.

Pakalpojumu nozarē šajā periodā netika piešķirts neviens standartizācijas pilnvarojums.

Šī tendence izmantot pilnvarojumus attiecībā uz tiesību aktiem, kas neietilpst "jaunajā pieejā" un jaunās politikas jomās, liecina, ka Eiropas līmeņa standartizāciju izmanto arvien vairāk, lai sekmētu labāka regulējuma politiku. Tas tika atzīts un atbalstīts Komisijas 2004. gada paziņojumā par Eiropas standartizācijas nozīmi Eiropas politikā un tiesību aktos[9].

3.3. Secinājumi

Pilnvarojumu process ir vispāratzīts, taču jāgādā par to, lai tas arī turpmāk darbotos tikpat stabili. Šajā nolūkā pirms apspriešanas komitejā ļoti svarīgas ir neoficiālas apspriešanās ar Eiropas Standartizācijas organizācijām un visām iesaistītajām personām, jo īpaši ar tām Eiropas ieinteresētajām personām, kas pārstāv turpmāko standartu izmantotājus, un šīs neoficiālās apspriešanās jāturpina.

Lai uzlabotu komitejas darba pārredzamību, Komisijas dienesti kopš 2006. gada aicina savā paplašinātajā sanāksmē piedalīties arī Eiropas standartizācijas procesā iesaistītās personas, *ANEC, ECOS, ETUI-REHS* un *NORMAPME*.

Pārredzamības nolūkos un, pateicoties to tehnoloģiju priekšrocībām, kas tiks ietvertas *CIRCA*[10] sistēmā, Komisijas dienesti turpmāk apsvērs iespēju organizēt rakstisku procedūru, pamatojoties uz forumiem internetā. Tās mērķis būs nodrošināt, lai visi komitejas locekļi varētu izlasīt pārējo komitejas locekļu novērojumus, pielīdzinot šāda veida apspriedes komitejas sanāksmē notiekošajām apspriedēm.

Pilnvarojumu process ir izrādījies svarīgs līdzeklis, lai palielinātu standartizācijas nozīmi jaunās ES tiesību aktu un politikas jomās. Turklāt par to liecina fakts, ka vairākos jaunajos ES tiesību aktos ir atsauces uz direktīvu.

Lai veicinātu plašāku un efektīvāku pilnvarojumu kā politikas rīku izmantošanu, pilnvarojumu piešķiršanas procesam būtu jābūt reaģēt spējīgākam — ja pieprasītie Eiropas standarti ir būtiski tirgū, Eiropas Standartizācijas organizācijām būtu jāreaģē ātrāk, sniedzot atbildi, vai tās pieņem pilnvarojumu un kādi ir pieņemšanas nosacījumi. Tādēļ pilnvarojumu piešķiršanas procesa turpmākajos grozījumos jāpārliecinās, ka Eiropas Standartizācijas organizāciju atbildēm ir noteikti skaidri termiņi, lai Komisijas dienestiem būtu laiks izstrādāt alternatīvus risinājumus, ja Eiropas Standartizācijas organizācijas nespēj vai nevēlas izstrādāt Eiropas standartus.

---

8 Pilnvarojumos M450, M451, M458, M459, M462, M469, M470, M476 un M477 ir atsauce uz Direktīvu 2005/32/EK.

9 COM(2004) 674 galīgā redakcija, 18.10.2004.

10 *CIRCA* ir sadarbības telpa Eiropas iestāžu partneriem. Sīkāka informācija ir pieejama šādā datņu vietrādē URL: http://circa.europa.eu/.

Eiropas standartizācijas rokasgrāmata

Eiropas standartizācijas rokasgrāmatā ir aprakstītas procedūras, kādas izmantojamas pilnvarojumiem, oficiālajiem iebildumiem pret saskaņotajiem standartiem un saskaņoto standartu atsauču publicēšanai, kā arī ietverti daudzi citi noderīgi dokumenti.

Pirms rokasgrāmatas publicēšanas Komisija apspriedās ar komiteju un citām ieinteresētajām personām.

Rokasgrāmata ir pieejama *Europa* tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/enterprise/standards_policy/vademecum/index.htm

4. OFICIĀLI IEBILDUMI

"Jaunās pieejas" direktīvās ir ietverti īpaši noteikumi gadījumiem, kad ar saskaņotajiem standartiem nav iespējams nodrošināt ražojumu atbilstību attiecīgajās direktīvās noteiktajām pamatprasībām. Šādos gadījumos dalībvalstis vai Komisija var celt oficiālus iebildumus pret attiecīgo standartu, par kuru ir notikušas apspriedes ar komiteju (sīkāku procedūras izklāstu sk. 1. pielikumā).

4.1. Procedūras darbība 2009. un 2010. gadā

Pārskata periodā to iebildumu skaits, par kuriem pieņemti Komisijas lēmumi, vidēji gadā bija līdzvērtīgs iepriekšējam periodam — kopumā 7. Trīs gadījumos pieņēma lēmumu saglabāt atbilstības prezumpciju; četros gadījumos atbilstības prezumpciju ierobežoja vai atsauca (sk. 6. pielikumu).

4.2. Secinājumi

Lai gan no iebilduma saņemšanas līdz lēmuma pieņemšanai paiet visai ilgs laiks, procedūra kopumā ir darbojusies labi.

Pārredzamības nolūkā, līdzīgi kā attiecībā uz pilnvarojumiem, Komisija par oficiālajiem iebildumiem pieņemtos lēmumus publisko konsolidētā veidā, kā arī pirms katras komitejas sanāksmes sagatavo atjauninātu tabulu, kurā apkopoti attiecībā uz oficiālajiem iebildumiem veiktie pasākumi.

II DAĻA. TEHNISKIE NOTEIKUMI

1. SASNIEGUMI 2009. UN 2010. GADĀ

Valsts tehnisko noteikumu paziņošanas procedūra (turpmāk "procedūra") Komisijai un ES dalībvalstīm dod iespēju jau iepriekš izvērtēt tehniskos noteikumus, ko dalībvalstis gatavojas ieviest attiecībā uz ražojumiem (rūpniecības, lauksaimniecības un zivsaimniecības) un informācijas sabiedrības pakalpojumiem (sk. 7. pielikumu). Šo procedūru vienkāršotā veidā piemēro arī Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) dalībvalstis, kuras parakstījušas Eiropas Ekonomikas zonas līgumu, kā arī Šveice un Turcija (sk. 10. pielikumu).

Procedūras galvenie ieguvumi

- Tā ļauj konstatēt jaunus šķēršļus iekšējā tirgū vēl pirms tie rada negatīvas sekas, tādējādi izvairoties no ilgstošām un dārgām pārkāpuma procedūrām.
- Tā ļauj noteikt protekcionisma pasākumus, kurus dalībvalstis varētu sagatavot ārkārtas apstākļos, piemēram, ekonomikas un finanšu krīzes laikā.
- Tā dod iespēju dalībvalstīm pārliecināties par paziņoto projektu atbilstību Eiropas Savienības tiesību aktiem.
- Tā ļauj veidot efektīvu dialogu starp dalībvalstīm un Komisiju, vērtējot paziņotos projektus.
- Tā ir salīdzinošās novērtēšanas rīks, kas ļauj dalībvalstīm attīstīt savu partneru idejas, lai risinātu kopīgas problēmas attiecībā uz tehniskajiem noteikumiem.
- Tā ļauj uzņēmējiem izteikt savu viedokli un savlaicīgi pielāgot savu darbību turpmākajiem tehniskajiem noteikumiem. Uzņēmēji plaši izmanto savas pārbaudes tiesības, palīdzot Komisijai un valsts iestādēm konstatēt šķēršļus tirdzniecībā.
- Tā sniedz ieguldījumu subsidiaritātes principa piemērošanā.
- Tā ir regulējošs instruments, ko var izmantot, lai noteiktu jomas, kurās nepieciešama saskaņošana.
- Tā ir rūpniecības politikas instruments.

1.1. Procedūras izmantošana saistībā ar labāku regulējumu

Komisija savā paziņojumā "Labāks regulējums izaugsmei un darbavietām Eiropas Savienībā"[11] ir norādījusi, ka ar Direktīvu 98/34/EK izveidotais preventīvais kontroles mehānisms ir būtisks valsts noteikumu uzlabošanai attiecībā uz ražojumiem un informācijas sabiedrības pakalpojumiem.

[11] Sk. iepriekš 2. zemsvītras piezīmi.

Komisijas rīcības plānā vienkāršot un uzlabot normatīvo vidi[12] dalībvalstis tiek aicinātas kopā ar projektiem iesniegt ietekmes novērtējumus (vai to rezultātā gūtos secinājumus), ja dalībvalstī tādi ir veikti. Šo ietekmes novērtējumu analīze arī rosina dalībvalstis jau iepriekš domāt par attiecīgā gadījumā piemērotāko tiesību akta veidu un ļauj Komisijai pārbaudīt piedāvāto pasākumu nepieciešamību un proporcionalitāti.

Sadarbība starp Komisiju un dalībvalstīm Direktīvas 98/34/EK paziņošanas procedūras kontekstā palīdz uzlabot valstu paziņoto tiesību aktu projektu skaidrību un konsekvenci. Šo sadarbību pastiprinās, lai nodrošinātu tiesiskā regulējuma skaidrību un konsekvenci uzņēmēju labā, un vienlaikus garantētu augstu sabiedrības veselības, patērētāju un vides aizsardzības līmeni.

Valsts iestādēm īpaši lūgts pievērst uzmanību šādiem aspektiem:

- projektu redakcijai — skaidrībai, konsekvencei, pārredzamībai un juridiskajai noteiktībai tekstu piemērošanā;
- iespējai nodrošināt piekļuvi visiem konkrētā nozarē spēkā esošajiem noteikumiem, publicējot gan papīra veidā, gan tiešsaistē tiesību aktu konsolidētās versijas;
- to procedūru atklāšanai un novēršanai, ar kurām uzņēmējiem tiek uzlikts pārmērīgi sarežģīts un apgrūtinošs administratīvais slogs, jo īpaši attiecībā uz jaunu ražojumu laišanu tirgū.

1.2. Direktīvā 98/34 paredzētās procedūras pārvaldības uzlabojumi

Komisija 2009. un 2010. gadā turpināja veikt vairākus pasākumus ar mērķi uzlabot pārredzamību un dialogu ar valsts iestādēm. *TRIS* (Tehnisko noteikumu informācijas sistēma) datubāzes darbība tiek pastāvīgi pilnveidota un 2010. gadā ir uzsākta jaunā *TRIS* v2.0 versija, lai samazinātu paziņojumu un ziņojumu apstrādes laiku un nodrošinātu tiešu saikni starp *TRIS* un valsts datubāzēm dalībvalstīs.

Komisija tīmekļa vietnē http://ec.europa.eu/enterprise/tris nodrošina publisku piekļuvi paziņotajiem projektiem 23 oficiālajās ES valodās, kā arī sniedz svarīgāko informāciju par procedūras gaitu. Ir novērots pastāvīgs tiešsaistes konsultāciju skaita pieaugums — 2009. un 2010. gada laikposmā meklējumu skaits pieauga par 23,4 %, sasniedzot aptuveni 192 000 meklējumus 2010. gadā (sk. 11. pielikumu).

2. DIREKTĪVĀ 98/34 PAREDZĒTĀS PROCEDŪRAS PIEMĒROŠANA

2.1. Efektivitāte: vispārīgs pārskats

► **Paziņojumu skaits un to jomas**

Kopējais paziņoto projektu skaits 2009. un 2010. gadā palielinājās salīdzinājumā ar iepriekšējo periodu (1525 paziņojumi 2009. un 2010. gada periodā salīdzinājumā ar 1979 paziņojumiem 2006.–2008. gada periodā).

[12] Sk. iepriekš 2. zemsvītras piezīmi.

Pārskata periodā **lielākais paziņojumu skaits atkal ir iesniegts būvniecības nozarē**. Daudzi no tiem bija saistīti ar ēku energoefektivitāti un būvizstrādājumu un ražojumu, ko izmanto dekorēšanai, marķēšanu attiecībā uz to iztvaikojošajām piesārņojošu vielu emisijām. Būvniecībai sekoja **lauksaimniecības produkti un pārtikas produkti**. Šajā nozarē vairāki pasākumi bija saistīti ar pārtikas higiēnu, ģenētiski modificētiem organismiem, pārtikas produktu un dzērienu sastāvu un marķēšanu. Paziņojumu skaits ievērojumi pieauga **transporta nozarē**, kur daudz paziņojumu bija saistīti ar satiksmes signāliem, transportlīdzekļu drošību, traktoriem un mehānisko transportlīdzekļu ierīcēm. Vairāki paziņojumi tika saņemti **telekomunikāciju nozarē,** galvenokārt saistībā ar radio sistēmu saskarnēm, un **vides nozarē** (ekoloģiskais ieguldījums plastmasas maisiņos, bateriju un akumulatoru atkritumu pārvaldība, atkārtoti izmantojamu dzērienu iepakojumu marķēšana) (sk. 9.3. pielikumu).

► **Aplūkotie jautājumi**

Nesaskaņotajās jomās, kurās jānodrošina atbilstība Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 34.–36. pantam (preču brīva aprite) un 49. pantam un 56. pantam (tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība), Komisijas piezīmju nolūks bija brīdināt dalībvalstis par iespējamiem tirdzniecības šķēršļiem, ko varētu radīt nevajadzīgi pasākumi, kas ir nesamērīgi salīdzinājumā ar izvirzītajiem mērķiem. Tādējādi Komisija nodrošināja atbilstību šiem principiem un papildus turpināja aicināt dalībvalstis ietvert savstarpējas atzīšanas klauzulas katrā tādu tehnisko noteikumu projektā, kas neietilpst saskaņotajā jomā.

Saskaņotās jomās piezīmju nolūks bija nodrošināt, ka valstu pasākumi ir vajadzīgi, pamatoti un atbilst ES sekundārajiem tiesību aktiem.

- Kopš 2009. gada dalībvalstis ir iesniegušas lielu skaitu tehnisko noteikumu projektu paziņojumu **būvniecības** jomā. Šie projekti attiecās uz visa veida būvizstrādājumiem (bīstamas vielas, kokmateriāli, ugunsdzēsības aprīkojums, no betona veidotas balsta konstrukcijas, dzelzsbetons, siltuma ģeneratori u. c.), to īpašībām (mehāniskā izturība un stabilitāte, uguns izturība, izolācijas īpašības u. c.) un to marķēšanu (jo īpaši marķējumiem par iztvaikojošām piesārņojuma emisijām). Tos galvenokārt analizēja saskaņā ar Direktīvu 89/106/EEK[13] attiecībā uz būvizstrādājumiem un saskaņotajiem standartiem, kas pieņemti saistībā ar šo direktīvu, kā arī saskaņā ar Direktīvu 2002/91/EK[14] par ēku energoefektivitāti, kuru atcēla ar Direktīvu 2010/31/ES[15].

  Jo īpaši Komisija sniedza detalizētus atzinumus un komentārus attiecībā uz tehnisko noteikumu projektiem saistībā ar būvizstrādājumu un ražojumu, ko izmanto dekorēšanai, marķēšanu attiecībā uz to iztvaikojošajām piesārņojošu vielu emisijām. Paziņotos projektus analizēja, ņemot vērā Direktīvu 1999/45/EK[16] attiecībā uz

---

13 Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīva 89/106/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvizstrādājumiem (OV L 40, 11.2.1989., 12.-26. lpp.).

14 Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīva 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti (OV L 1, 4.1.2003., 65.–71. lpp.).

15 Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīva 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti (OV L 153, 18.6.2010., 13.-35. lpp.).

16 Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 31. maija Direktīva 1999/45/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu jautājumos, kas attiecas uz bīstamu preparātu klasifikāciju, iepakošanu un marķēšanu (OV L 200, 30.7.1999., 1.–68. lpp.).

bīstamu preparātu klasifikāciju, iepakošanu un marķēšanu un Regulu (EK) Nr. 1272/2008[17] par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu.

Šie projekti ir izraisījuši vairākas atsauksmes no dažādām dalībvalstīm, kas sniedza detalizētus atzinumus, izraisot jautājumu par paziņoto pasākumu saderību ar preču brīvas aprites principiem iekšējā tirgū.

- Dalībvalstis ir paziņojušas vairākus projektus par ģenētiski modificētiem organismiem (ĢMO). Jo īpaši paziņojumi attiecas uz tiesībām laist ĢMO tirgū, to audzēšanas aizliegumu vai ierobežošanu un to izplatīšanu vidē. Paziņojumi ir analizēti, ņemot vērā Direktīvu 2001/18/EK[18] par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē, Regulu (EK) Nr. 1829/2003[19] par ģenētiski modificētu pārtiku un barību un Regulu (EK) Nr. 1830/2003[20], kas attiecas uz ģenētiski modificētu organismu izsekojamību un marķēšanu, kā arī no ģenētiski modificētiem organismiem ražotu pārtikas un lopbarības produktu izsekojamību, un ar ko groza Direktīvu 2001/18/EK, kā arī Komisijas ieteikumus par līdzāspastāvēšanas pasākumiem (2010/C 200/01)[21].

- Dalībvalstis 2009. un 2010. gadā ir paziņojušas projektus attiecībā uz uztura bagātinātājiem, materiāliem, kas paredzēti nonākšanai saskarē ar pārtikas produktiem (konteineri; no nerūsējošā tērauda ražoti iepakojumi un piederumi; ar zeltu, sudrabu un līdzīgām vielām pārklātu preču marķēšana), minerālūdeni, avota ūdeni un dzeramo ūdeni, dzeramā ūdens attīrīšanas aprīkojumu, kā arī pārtikas produktu higiēnu. Vairākas dalībvalstis paziņoja noteikumu projektus par bisfenola A izmantošanas ierobežošanu vai aizliegšanu, ražojot zīdaiņu pudelītes, kā arī materiālos un priekšmetos, kas ir izstrādāti vai paredzēti nonākšanai saskarē ar pārtiku. Šajā sakarā ir svarīgi norādīt, ka Direktīvu 2011/8/ES[22], ar ko groza Direktīvu 2002/72/EK[23] attiecībā uz bisfenola A izmantošanu zīdaiņu ēdināšanai paredzētās plastmasas pudelītēs, pieņēma 2011. gada janvārī, un tajā ir noteikts zīdaiņu ēdināšanai paredzētu plastmasas pudelīšu ražošanas aizliegums no 2011. gada 1. marta un aizliegums laišanai tirgū un importēšanai Eiropas Savienībā no 2011. gada 1. jūnija.

---

17 Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 31.12.2008., 1.-1355. lpp.).

18 Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu (OV L 106, 17.4.2001., 1.-39. lpp.).

19 Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regula (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību (OV L 268, 18.10.2003., 1.-23. lpp.).

20 Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regula (EK) Nr. 1830/2003, kas attiecas uz ģenētiski modificētu organismu izsekojamību un marķēšanu, kā arī no ģenētiski modificētiem organismiem ražotu pārtikas un lopbarības produktu izsekojamību, un ar ko groza Direktīvu 2001/18/EK (OV L 268, 18.10.2003., 24.-28. lpp.).

21 Komisijas 2010. gada 13. jūlija Ieteikums par pamatnostādnēm, kā izstrādāt valsts līdzāspastāvēšanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai izvairītos no netīšas ĢMO klātbūtnes parastajās un bioloģiskajās kultūrās (OV C 200/1, 22.7.2010.).

22 Komisijas 2011. gada 28. janvāra Direktīva 2011/8/ES, ar ko groza Direktīvu 2002/72/EK attiecībā uz bisfenola A izmantošanu zīdaiņu ēdināšanai paredzētās plastmasas pudelītēs (OV L 26, 29.1.2011., 11.-14. lpp.).

23 Komisijas 2002. gada 6. augusta Direktīva 2002/72/EK, kas attiecas uz plastmasas materiāliem un izstrādājumiem, kuri paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem (OV L 220, 15.8.2002., 18.-58. lpp.).

- Informācijas sabiedrības pakalpojumu nozarē vairāki paziņojumi bija par radio sistēmu saskarnēm; citi *inter alia* ietvēra tiešsaistes azartspēles, digitālo grāmatu cenu noteikšanu, nodokļu elektroniskos reģistrus, elektronisko tirdzniecības vietu sistēmas un elektronisko parakstu ierīces, kā arī informācijas sistēmu savietojamību.

- Vides nozarē Komisija īpaši analizēja noteikumu projektus par dzērienu iepakojumu marķēšanu, bateriju marķēšanu, plastmasas maisiņu un PVC iesaiņojumu marķēšanu. Šie paziņojumi ir analizēti, ņemot vērā Direktīvu 94/62/EK[24] par iepakojumu un izlietoto iepakojumu un Direktīvu 2006/66/EK[25] par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem.

- Procedūra ir ļāvusi iejaukties arī nozarēs, kurās saskaņošana bija paredzēta Eiropas Savienības līmenī, un tas liedza dalībvalstīm ieviest atšķirīgus valsts mēroga pasākumus, piemēram, elektrības ražošanas no šķidrās biomasas veicināšana, obligāta pārtikas produktu izcelsmes vietas norāde uz marķējuma, no roņiem iegūtu ražojumu importēšana un tranzīts, testēšanas stenda aprīkojuma apstiprināšanas standarti tādu transportlīdzekļu bremžu rotējošai daļai, kuru kopējā masa pārsniedz 3,5 tonnas, pārtikas produktu marķēšana un noformējums, galda vīnogu kvalitāte, izlietoto svina skābes bateriju un akumulatoru pārstrāde, tādu fermentēto alkoholisko dzērienu ražošana, kas nav alus vai vīns, kā arī sadedzināšanas iekārtas un attālās apkures spēkstacijas.

► **Atsauksmes**

Komisija sniedza sīki izstrādātus atzinumus par 105 paziņojumiem, kas atbilst 7 % no pārskata periodā 27 dalībvalstu paziņoto projektu kopskaita. Šis rādītājs liecina par Komisijas sniegto sīki izstrādāto atzinumu skaita samazinājumu salīdzinājumā ar iepriekšējo pārskata periodu un norāda, ka likumdošanas laikā dalībvalstis aizvien vairāk ņem vērā Eiropas Savienības tiesību aktus un principus, kā arī prasības efektīvai iekšējā tirgus darbībai. Dalībvalstis savukārt sniedza 130 sīki izstrādātus atzinumus. No 616 novērojumiem, kas izteikti pārskata periodā, 262 novērojumus izteica Komisija un 354 — dalībvalstis (sk. 9.4. un 9.6. pielikumu).

Komisija 11 gadījumos lūdza attiecīgās dalībvalstis atlikt paziņoto noteikumu pieņemšanu uz vienu gadu no to saņemšanas dienas, lai netraucētu attiecīgajā jomā notiekošo Eiropas Savienības saskaņošanas darbu (sk. 9.5. pielikumu).

Turklāt Komisija pievērsa dalībvalstu uzmanību tam, ka ir jānodrošina atbilstība noteikumiem nolīgumā par tehniskiem šķēršļiem tirdzniecībai, ja attiecīgie pasākumi arī ir paziņoti Pasaules Tirdzniecības organizācijai.

2.2. Steidzamības procedūras izmantošana

No visiem 1525 paziņojumiem dalībvalstis 52 gadījumos lūdza paziņotos projektus izskatīt steidzamā kārtā. Komisija turpināja stingri interpretēt prasību par ārkārtas apstākļiem, proti,

---

24 Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīva 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10.-23. lpp.).

25 Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Direktīva 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK (OV L 266, 26.9.2006., 1.-14. lpp.).

to, ka jābūt nozīmīgiem un neparedzamiem apstākļiem, kas jo īpaši skar veselības aizsardzību un drošību. Līdz ar to lūgumu par steidzamības procedūras izmantošanu noraidīja, ja pamatojums balstījās tikai uz ekonomiskiem argumentiem vai vēlmi kompensēt valsts administratīvajā līmenī aizkavējušos procedūru. Steidzamības procedūras izmantošana tika atzīta par pamatotu 29 gadījumos, galvenokārt attiecībā uz psihotropām vielām, narkotiku kontroli, piesārņotājiem, laimes spēlēm, drošības iesaiņojumiem un privātās drošības nozari (bīstamu preču transportēšana, ieroči, seifi, signalizācija, nauda un vērtslietas) (sk. 9.7. pielikumu).

2.3. Turpmākie pasākumi pēc Komisijas atsauksmēm

Dalībvalstu atbilžu īpatsvars attiecībā pret Komisijas sniegtajiem sīki izstrādātajiem atzinumiem 2009. un 2010. gadā bija apmierinošs (vidēji 89,5 % visā pārskata periodā). Šis procentuālais skaitlis ir galvenais rādītājs, lai novērtētu dalībvalstu apņemšanos izpildīt savus pienākumus atbilstoši procedūrai. Komisija novērojusi, ka apmierinošu atbilžu skaits nebija liels (vidēji 32,5 % visā pārskata periodā) (sk. 9.8. pielikumu).

2.4. Dialogs ar dalībvalstīm

Standartu un tehnisko noteikumu komitejas regulārās sanāksmes deva iespēju apmainīties ar viedokļiem gan par vispārējas nozīmes jautājumiem, gan par konkrētiem procedūras aspektiem.

Diskusijas īpaši tika risinātas par jaunās *TRIS* datubāzes izstrādi, paziņoto tekstu tulkojumu kvalitāti, ekonomikas un finanšu krīzes risināšanai paredzētajiem fiskālajiem pasākumiem, par ko jāziņo saskaņā ar Direktīvu 98/34/EK, atsevišķu paziņoto projektu konfidencialitātes jautājumu, saikni starp Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regulu (EK) Nr. 764/2008[26], ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem produktiem, un Direktīvu 98/34/EK.

Komisija izklāstīja attiecīgi Direktīvas 98/34/EK 9. panta 3. un 4. punktā noteiktās ar bloķēšanu saistītās vadlīnijas un 9. panta 7. punktā izklāstīto steidzamības procedūru.

Turklāt Komisija iepazīstināja ar jauno *TRIS* v2.0 datubāzi, "vienas pieturas aģentūru" (vienots ES dalībvalstu paziņojumu iesniegšanas punkts, ietverot informāciju par to, kad tām atbilstoši ES tiesību aktiem ir jāpaziņo par dokumentiem) un to LESD noteikumu piemērošanas pamatprincipiem, kas reglamentē preču brīvu apriti.

Vairākās dalībvalstīs arī tika organizēti semināri, nodrošinot Komisijas un procedūrā iesaistīto valsts iestāžu tiešu dialogu un dodot iespēju šīm valsts iestādēm iepazīties ar procedūras ļoti tehniskajiem elementiem.

Seminārā, kas notika 2008. gada novembrī, lai atzīmētu Direktīvas 98/34/EK 25. gadskārtu, dalībvalstis un uzņēmēji formulēja priekšlikumus un ieteikumus paziņošanas procedūras darbībai. Iedvesmojoties no šiem pieprasījumiem, pēc Komisijas iniciatīvas tika nolemts izveidot darba grupu par Direktīvas 98/34/EK darbību.

---

[26] Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regula (EK) Nr. 764/2008 ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem produktiem, un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 3052/95/EK (OV L 218, 13.8.2008., 21.-29. lpp.).

Šī darba grupa analizē, kā līdz šim ir darbojusies paziņošanas procedūra un vai tās darbību varētu uzlabot, veicot administratīvos uzlabojumus vai, ja nepieciešams, ieviešot izmaiņas pašlaik spēkā esošajā direktīvā.

Grupa ietver divpadsmit dalībvalstu pārstāvjus (no 98/34 kontaktpunktiem — Apvienotajā Karalistē, Austrijā, Čehijas Republikā, Dānijā, Francijā, Maltā, Nīderlandē, Polijā, Portugālē, Rumānijā, Slovākijā un Vācijā), un to vada par 98/34 paziņošanas procedūras pārvaldību atbildīgais Komisijas dienests.

Darba grupas pirmā sanāksme notika 2010. gada 12. aprīlī, un tajā apsprieda problēmas, pirmkārt, saistībā ar paziņoto noteikumu projektu trīs mēnešu bezdarbības periodu un tā iespējamo saīsināšanu, un, otrkārt, saistībā ar Eiropas Savienības Tiesas lietas "*CIA Security and Unilever*" (nepaziņoto noteikumu neatzīšana par spēkā esošiem) sekām attiecībā uz valstu tekstiem, kas satura ziņā atbilst ES tiesībām, bet kas tika pieņemti bez paziņošanas atbilstoši 98/34/EK procedūrai vai kas tika pieņemti bezdarbības periodā, vai kas bezdarbības periodā tika ievērojami grozīti.

Otrajā sanāksmē, kas notika 2010. gada 29. jūnijā, darba grupa izskatīja sākotnējā bezdarbības perioda pagarināšanu vēl par trīs mēnešiem (viens mēnesis informācijas sabiedrības pakalpojumiem) tikai gadījumā, ja Komisija (un nevis cita dalībvalsts) sniegs sīki izstrādātu atzinumu. Tajā apsprieda arī iespēju nodrošināt minimālo bezdarbības periodu, kas jāievēro attiecībā uz fiskāliem, finanšu un steidzamiem pasākumiem, lai būtu laiks to atbilstošai analīzei.

Trešā sanāksme notika 2010. gada 27. oktobrī, un tajā pievērsās jautājumam par publisko piekļuvi dokumentiem, ar kuriem apmainās 98/34/EK procedūras ietvaros, un Direktīvas 98/34/EK "vienas pieturas aģentūras" funkcijas attīstīšanai.

2.5. Direktīvas pārkāpumi

Attiecīgajā periodā to pārkāpumu procedūru skaits (LESD 258. pants), kas sāktas pret dalībvalstīm par direktīvā noteikto pienākumu pārkāpumiem, aizvien bija neliels — trīs 2009. gadā un septiņas 2010. gadā.

2.6. Secinājumi

Procedūras lietderība 2009. un 2010. gadā atkal tika pilnībā apstiprināta gan efektivitātes, gan pārredzamības, gan administratīvās sadarbības ziņā.

Direktīvas 98/34/EK procedūras preventīvā un tīkla pieeja ir nodrošinājusi, ka valsts reglamentējošās darbības ir veiktas tā, lai neradītu tehniskus šķēršļus tirdzniecībā, un Eiropas Savienības mēroga saskaņošana tiek veikta tikai tad, ja tā patiešām ir vajadzīga un stingri ievērojot subsidiaritātes principu. Fakts, ka pārkāpumu procedūru skaits ziņošanas periodā palika nemainīgi zems, liecina, ka Direktīva 98/34/EK ir svarīgs rīks, lai nodrošinātu pareizu Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanu.

Piemērojot Direktīvu 98/34/EK, Komisija saglabās modrību attiecībā uz labāka regulējuma principiem un nepieciešamību nodrošināt labvēlīgu vidi Eiropas ekonomikas konkurētspējai. Tādēļ paziņotie projekti aizvien ir pieejami elektroniskā veidā bez maksas visās ES oficiālajās valodās, tādējādi dodot uzņēmējiem iespēju sniegt par tiem piezīmes.

Tiks veikti turpmāki pasākumi, lai nodrošinātu uzņēmējiem pēc iespējas skaidrāku tiesisko pamatu ar mērķi palielināt Eiropas uzņēmumu konkurētspēju ES un ārpus tās, ņemot vērā saikni starp 98/34 procedūru un Nolīgumā par tehniskajiem šķēršļiem tirdzniecībā noteikto procedūru saistībā ar Pasaules Tirdzniecības organizāciju (PTO).